

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **por. Ing. R. C.**, zastoupen Mgr. Richardem Kolibou, advokátem v Českém Těšíně, Havlíčkova 190/12, proti žalovanému: **Policie České republiky**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č. j. PPR-26987-5/ČJ-2010-99KP ze dne 13. 4. 2011,

T a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 14. 6. 2011 domáhal j u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru č. j. PPR-26987-5/ČJ-2010-99KP ze dne 13. 4. 2011, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č. RŘMSK-KA-1098/2010 ze dne 21. 7. 2010, kterým dnem 1. 8. 2010 jmenovanému R. C. přísluší základní tarif z 07. Tarifní třídy a stanoveného 07. Tarifního stupně ve výši 28.810 Kč měsíčně, přičemž ostatní služby služebního příjmu jako je zvláštní příplatek určen podle § 120 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 3.700 Kč a osobní příplatek stanoven podle § 122 ve výši 3.000 Kč se nemění, tedy služební příjem celkem měsíčně činí 35.510 Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 15. 4. 2011, čj. PPR-26987-5/ČJ-2010-99KP se odvolací orgán nejprve zabýval tím, zda bylo napadené rozhodnutí řádně odůvodněno, přičemž konstatoval, že služební funkcionář v odůvodnění uvedl, že odvolatel bude vykonávat službu v jednosměnném režimu služby, a proto nesplňuje podmínky ve smyslu ust. § 114 odst. 2 zákona pro zvýšení základního tarifu o 10 % a nenáleží mu zvýšený tarif ve smyslu § 114 odst. 1 zákona. Odvolací orgán shledal odůvodnění strohé, leč přezkoumatelné, obsahově určité s tím, že porušení ust. § 181 odst. 2 písm. a) a c) zákona shledáno nebylo. Z výrokové části napadeného rozhodnutí vyplývá, že služební funkcionář rozhoduje o právech a povinnostech účastníka řízení, který je jednoznačně určen, základní tarif je přiznán na konkrétní finanční částku s termínem účinnosti změny určeným konkrétním datem, nechýbí odkaz na příslušná ustanovení zákona.

Dále se odvolací orgán zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno příslušným služebním funkcionářem, přičemž dospěl k závěru, že ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje vydal napadené rozhodnutí jako příslušný služební funkcionář a odvolání bylo podáno ve lhůtě stanovené pro podání odvolání.

Poté odvolací orgán konstatoval důvody uvedené v odvolání, a sice že předmětné řízení bylo vedeno způsobem, kterým odvolateli byl znemožněn výkon práv účastníka řízení, v napadeném rozhodnutí není uvedeno, na základě čeho došlo ke změně dosavadního směnného režimu služby na jednosměnný režim služby, a rovněž námitka, že rozhodnutí ve svém důsledku obchází zákon a vede k porušování § 62 a § 54 regulujících služební pohotovost a práci přesčas, odvolatel přitom zdůraznil, že směnný režim nelze nahradit nařízením služebních pohotovostí.

K porušení procesních práv odvolací orgán konstatoval, že odvolatel byl krácen na svých právech tím, že o předmětu řízení byl informován až doručením napadeného rozhodnutí, nebyl poučen o svých právech účastníka řízení, a tedy před vydáním rozhodnutí nemohl tato práva realizovat, zejména právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění, naproti tomu mohl tato práva uplatnit při podání odvolání, čehož využil. Odvolací orgán dospěl k závěru, že v daném případě mohly nastat důvody pro změnu organizace výkonu služby, a proto přistoupil k odstranění těchto vad a následně rozhodl. Dne 17. 12. 2010 byl odvolateli zaslán dopis, kterým byl vyrozuměn o složení senátu poradní komise, informován o předmětu řízení, poučen dle svého procesního postavení podle příslušných ustanovení zákona (§ 172 a § 174) a vyrozuměn o možnosti realizovat své právo účastníka vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění, avšak odvolatel svých práv nevyužil.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že u odvolatele se nejedná o výkon služby ve směnném ani v nepřetržitém režimu, jak stanoví § 53 odst. 4 zákona a nesplňuje tedy zákonnou podmínku pro přiznání zvýšeného základního tarifu o 10 % dle ust. § 114 odst. 2 zákona. Za důležitý zájem služby, pro který lze nařídit služební pohotovost ve smyslu ust. § 62 odst. 1 zákona, označil odvolací orgán takovou skutečnost, která může přispět či zajistit kvalitní a řádné plnění úkolů vyplývajících z právních předpisů a tedy i nezbytnost zajištění výjezdové činnosti v rámci služby, kde je odvolatel zařazen.

Dále odvolací orgán uvedl, že zákon zakotvuje definici směnného režimu služby, která v předcházejících úpravách služebního poměru chyběla. Za dvousměnný nebo třísměnný

režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích (směny se nemusejí střídat tak, aby pokryly celých 24 hodin – u dvousměnného režimu mohou směny pokrývat pouhých 16 hodin). Není rozhodující, zda je jedna směna příslušníků početnější a druhá směna příslušníků méně početná. O dvousměnný nebo třisměnný režim služby jde i v případě, kdy při střídání příslušníků ve směnách dojde k souběžnému výkonu služby příslušníků navazujících směn, avšak jen po dobu 1 hodiny. V případech, kdy je to nezbytné pro zajištění výkonu služby, může být tato doba delší. Z uvedeného vyplývá, že podmínky směnného režimu služby nejsou splněny, jestliže jsou směny sice vykonávány v různých úsecích dne (například jeden týden ráno, druhý týden odpoledne), ale nedochází ke střídání příslušníků v jednotlivých směnách. Za nepřetržitý režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadujícího výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu. Za nepřetržitý se považuje také režim služby, v němž se příslušníci sice v průběhu 24 hodin nestřídají, ale vykonávají v něm službu v 24hodinových směnách; znamená to, že nepřetržitý provoz může být současně jednosměnný (v 24hodinových směnách), dvousměnný (v 12hodinových směnách) i třisměnný. Dvousměnný a třisměnný provoz však nepřetržitým být nemusí. Nepřetržitým provozem není provoz, v němž je připravenost k výkonu služby v době noční nebo v sobotu a v neděli zabezpečována služební pohotovostí příslušníků. V návaznosti na toto odvolací orgán doplnil, že zvýhodnění příslušníků, kteří vykonávají službu v různých úsecích dne, případně také v sobotu a v neděli, je odůvodněno tím, že u nich dochází k narušení biorytmu a společenského a rodinného života. Zákon nestanoví, jak má být toto narušení intenzivní, tedy kolik různých směn (ranních, odpoledních, nočních) má příslušník v měsíci vykonat, aby mu nárok na vyšší tarif vznikl. Služební funkcionář vymezí, kteří příslušníci jsou využíváni ve směnném nebo nepřetržitém provozu a těmto příslušníkům náleží zvýšený tarif. Příslušníkovi se zvýšený tarif odejme v případě, že je převeden do jiného než směnného nebo nepřetržitého režimu služby (převedení na jiné služební místo, změna režimu služby na téže služebním místě).

Závěrem odvolací orgán zdůraznil, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, neboť je v pravomoci ředitele rozhodnout, jakým způsobem zajistí efektivní využití sil a prostředků ke splnění úkolů vyplývajících z právních předpisů, a také rozhodnout, kteří příslušníci budou využíváni ve směnném nebo nepřetržitém režimu služby. Důsledkem je, že příslušník, který se nepodílí na zajišťování směnného nebo nepřetržitého režimu služby výkonem různých směn, nemá nárok na zvýšení základního tarifu o 10 %.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a především namítal dlouhodobou nečinnost odvolacího orgánu.

Namítal, že prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno a odvolací orgán podle jeho názoru nemohl sám toto pochybení odstranit, aniž by prvostupňové rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost nebo změnil tak, aby obsahovalo veškeré náležitosti.

Žalobce dále namítal porušení svých procesních práv, když správní orgán prvního stupně učinil vůči žalobci pouze jeden úkon, a to vydání meritorního rozhodnutí, čímž sloučil zahájení i ukončení celého řízení do totožného okamžiku.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 26. 8. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkazoval na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 13. 4. 2011.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 29. 4. 2014, při němž žalovaný správní orgán setrval na svém dříve písemně vyjádřeném stanovisku a žalobce se z jednání omluvil.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru za dvousměnný nebo třisměnný režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Za nepřetržitý režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadujícího výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu, nebo v takovém režimu vykonávají službu v 24hodinových směnách a režim služby podle odstavce 5.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, čj. 6 Ads 59/2012-53 podílí-li se příslušník bezpečnostního sboru mimo jiné i na výkonu činnosti, která musí být zajišťována nepřetržitě (zde výjezdové skupiny), neznamená to bez dalšího, že jeho režim služby lze kvalifikovat jako nepřetržitý ve smyslu § 53 odst. 4 věty druhé zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Pro nepřetržitý režim služby je charakteristické střídání příslušníků v rámci 24 hodin po sobě jdoucích, které je natolik intenzivní, že způsobuje zásah do jejich biorytmu a sociálního a rodinného života.

Podle § 114 odst. 1 zákona o služebním poměru základní tarif je měsíčně poskytovanou složkou služebního příjmu, která je stanovena v měsíčních částkách za stanovenou dobu služby. Příslušník má nárok na základní tarif, který je stanoven pro tarifní třídu stanovenou pro služební místo a služební hodnost, do níž je jmenován, a pro tarifní stupeň, do kterého je zařazen.

Podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru základní tarif, na který má příslušník nárok podle odstavce 1, se zvyšuje o 10 % příslušníkovi, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby.

Z obsahu správního spisu zjistil soud, že dne 21. 7. 2010 vydal ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje rozhodnutí ve věcech služebního poměru č. RŘMSK-MŘ-1098/2010, kterým rozhodl podle § 114 zákona tak, že žalobci přísluší dnem 1. 8. 2010 základní tarif z 07. tarifní třídy a stanoveného 02. tarifního stupně ve výši 28.810 Kč měsíčně, přičemž ostatní složky služebního příjmu se nemění: zvláštní příplatek podle § 120 odst. 3 zákona ve výši 3.700 Kč a osobní příplatek stanovený podle § 122 zákona ve výši

3.000 Kč. Služební příjem celkem měsíčně činí 35.510 Kč. Rozhodnutí odůvodnil služební funkcionář tím, že jmenovaný bude vykonávat službu v jednosměnném režimu služby, proto nesplňuje podmínky ve smyslu ust. § 114 odst. 2 zákona pro zvýšení základního tarifu o 10 % a náleží mu nezvýšený tarif v souladu s ust. § 114 odst. 1 zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 3. 8. 2010 odvolání, v němž namítal, že byla porušena jeho procesní práva, neboť prvním úkonem ve věci bylo rozhodnutí služebního funkcionáře, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť ve svém důsledku obchází zákon a povede k porušování § 52, § 53 odst. 4 a § 54 odst. 2 zákona o služebním poměru regulujících služební pohotovost a práci přesčas, když zavádí pouze jednosměnný režim služby, neboť příslušníci budou vykonávat běžný výkon služby v rámci nařízených pohotovostí a prací přesčas.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že dne 15. 11. 2010 bylo žalobci sděleno postoupení odvolání odvolacímu orgánu, prostřednictvím „Vyrozumění o složení senátu poradní komise“ ze dne 10. 12. 2010 byl žalobce seznámen se složením senátu poradní komise, který bude projednávat jeho odvolání, a dále byl poučen ve smyslu ust. § 172 a § 174 zákona o služebním poměru. Žalobce podáním ze dne 20. 12. 2010 navrhl doplnění spisového materiálu o přehled svých odpracovaných směn za období od 1. 8. 2009 do 31. 7. 2010, jakož i přehled odpracovaných směn za období od 1. 8. 2010 do současné doby, ze kterých by mělo jednoznačně patrné, kolik směn vykonal v rámci „výjezdové skupiny“ ve smyslu Závazného pokynu č. 30 Policejního prezidenta ze dne 21. 4. 2009.

Pokud žalobce namítal dlouhodobou nečinnost odvolacího orgánu, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Skutečnost, že zákon o služebním poměru neobsahuje ustanovení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, nebránila žalobci obrátit se v této věci přímo na soud a domáhat se ochrany podle ustanovení podle § 79 a násl. soudního řádu správního. Subsidiárně i pro řízení podle zákona o služebním poměru totiž platí správní řád, když ustanovení § 177 správního řádu stanoví, že základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje. Podle § 6 odst. 1 správního řádu správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Nečiní-li správní orgán úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednáání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80). Požadavek ochrany před nečinností se tedy uplatní i v řízení podle zákona o služebním poměru, a to transpozicí zásady rychlosti a hospodárnosti dle § 6 odst. 1 správního řádu, neboť zákon o služebním poměru úpravu ohledně ochrany před nečinností neobsahuje, uplatní se tato zásada i v řízeních vedených v jeho procesním režimu, a to postupem dle § 177 odst. 1 správního řádu.

Ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí je sice zjevné, že bylo vydáno po uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání, ale při přezkumu tohoto rozhodnutí námitka nečinnosti již nemůže obstát.

Podle § 181 odst. 2 zákona o služebním poměru rozhodnutí musí a) být v souladu s právními předpisy, b) být vydáno příslušným služebním funkcionářem, c) být dostatečně obsahově určité, d) obsahovat předepsané náležitosti a e) mít vždy písemnou formu.

Podle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl

veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.

Pokud žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno a odvolací orgán podle jeho názoru nemohl sám toto pochybení odstranit, aniž by prvostupňové rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost nebo změnil tak, aby obsahovalo veškeré náležitosti, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V inkriminované věci je nesporné, že prvostupňové rozhodnutí splňovalo náležitosti předepsané ustanovením § 181 odst. 2 zákona o služebním poměru. Pokud jde o odůvodnění, bylo velmi stručné, nicméně srozumitelné. Žalovaný správní orgán toto odůvodnění v intencích žalobcova odvolání řádně rozvedl a doplnil, resp. zjištěné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí odstranil. Jak vyplývá z odborné literatury, jakož i ustálené judikatury, odvolací řízení tvoří řízením v prvním stupni jeden celek. Účastníci zásadně mohou v průběhu celého odvolacího řízení nové skutečnosti a důkazy s výjimkou správních řízení, kde se uplatňuje zásada koncentrace řízení. Což koneckonců využil i sám žalobce, když podáním ze dne 20. 12. 2010 navrhl doplnění spisového materiálu o přehled svých odpracovaných směn za období od 1. 8. 2009 do 31. 7. 2010, jakož i přehled odpracovaných směn za období od 1. 8. 2010 do současné doby, ze kterých by mělo jednoznačně patrné, kolik směn vykonal v rámci „výjezdové skupiny“ ve smyslu Závazného pokynu č. 30 Policejního prezidenta ze dne 21. 4. 2009.

Žalovaný podle § 190 odst. 8 věta druhá zákona o služebním poměru mohl prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení změnit nebo zrušit a řízení zastavit; jinak odvolání zamítnout a rozhodnutí potvrdit. Pokud tedy žalovaný odvolání zamítnul s tím, že současně doplnil stručné odůvodnění prvostupňového orgánu vlastními závěry, když vycházel ze skutkového stavu, který tu byl dán prvostupňovým orgánem, vypořádal se s odvolacími námitkami, nijak citovaný zákon neporušil.

Pokud žalobce dále namítal porušení svých procesních práv, když správní orgán prvního stupně učinil vůči žalobci pouze jeden úkon, a to vydání meritorního rozhodnutí, čímž sloučil zahájení i ukončení celého řízení do totožného okamžiku, musel soud i tuto námitku jako neodůvodněnou zamítnout. Žalobce má nepochybně právo na seznámení se se shromážděnými podklady před vydáním rozhodnutí i právo navrhnout důkazní prostředky (ust. § 174 zákona), k čemuž před správním orgánem prvního stupně nedošlo a i žalovaný takové pochybení připustil. Soud přesto z tohoto důvodu nepřistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že uvedené pochybení za situace, kdy prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí výslovně označil skutečnosti, z nichž při svém rozhodování vycházel (tyto skutečnosti jsou doloženy ve správním spisu), uvedl adekvátní právní úpravu, kterou se řídil při vydání rozhodnutí, jež je srozumitelné (neboť z něj jednoznačně plyne jak a na základě jaké úvahy prvostupňový orgán rozhodl) bylo zhojeno v rámci odvolacího řízení, kdy odvolací orgán v rámci „Vyrozumění o složení senátu poradní komise“ ze dne 10. 12. 2010 žalobce poučil o jeho právech ve smyslu ust. § 172 a § 174 zákona. Nadto žalobce sám netvrdí, potažmo neprokazuje, jak konkrétně se tato vada v jeho případě promítla do rozhodnutí ve věci samé.

V inkriminované věci je však zásadní spornou otázkou, jaký režim služby žalobce vykonává, potažmo zda vykonává takový režim služby, aby mu náleželo desetiprocentní zvýšení základního tarifu, což znamená, že by žalobce vykonával službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby.

Pokud jde o právní úpravu rozvržení doby služby a odměňování obsaženou v zákoně o služebním poměru, přičemž zákon rozlišuje tři způsoby rozvržení doby služby:

- 1) rovnoměrné rozvržení doby služby (§ 53 odst. 2),
- 2) nerovnoměrné rozvržení doby služby (§ 53 odst. 3) a
- 3) dvousměnný, třisměnný nebo nepřetržitý režim služby (§ 53 odst. 4).

Tyto režimy přitom zákon odděluje a nepřipouští jejich překrývání či kombinování, tzn., že doba služby může být příslušníkovi rozvržena pouze podle jednoho z těchto režimů, tj. buď rovnoměrně, nebo nerovnoměrně nebo jako nepřetržitá doba služby, příp. režim ve směnách. Podle § 114 odst. 2 se pak příslušníkovi, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby, zvyšuje základní tarif o 10 %.

Z obsahu spisu má soud za prokázané, že policisté zařazení na oddělení žalobce se podílejí na zajištění výkonu služby výjezdové skupiny, přičemž zařazení policistů ve výjezdové skupině je určeno rozpisem policistů oddělení obecné kriminality a oddělení hospodářské kriminality. Na výkonu služeb ve výjezdové skupině se střídají všichni příslušníci uvedených oddělení, a to několika službami konanými v různých dnech v týdnu, včetně sobot a nedělí, a zajišťují tak nepřetržitý provoz ve smyslu § 53 odst. 4 služebního zákona. Dle rozpisu služeb za měsíc červenec 2010 měl žalobce v měsíci 1x pohotovost (14. 7. 2010 od 15,00 hod. do 22,00 hod) a dle rozpisu služeb za měsíc srpen 2010 měl žalobce v měsíci 2x pohotovost (dne 29. 8. 2010 od 15,00 hod. do 22,00 hod, a dne 30. 8. 2010 od 15,00 hod. do 22,00 hod.); uvedené období je dobou mezi vydáním prvostupňového a druhostupňového rozhodnutí. Z rozpisu služeb rovněž vyplývá, že žalobce měl pravidelnou dobu služby od 7.00 hod do 15.00 hod. Ve dnech pracovní pohotovosti byl k dispozici pro plnění úkolů výjezdové skupiny; tímto okamžikem se podílel na činnosti výjezdové skupiny, ale nikoli v rámci nepřetržitého provozu. Zařazování žalobce do činnosti výjezdové skupiny tak lze kvalifikovat jako plánované nerovnoměrné rozvržení služby podřazené potřebám bezpečnostního sboru (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 59/2012-53).

Zákon výslovně neupravuje takové situace, kdy příslušník běžně vykonává službu způsobem, který by se dal označit jako rovnoměrné rozvržení doby služby, a současně se částečně podílí na výkonu činnosti, která musí být zajišťována nepřetržitě.

Při definování charakteru služby žalobce je třeba jednoznačně jeho činnost podřadit pod jeden ze zákonem definovaných režimů služby, zákon nepočítá s překrýváním či kombinováním několika režimů služby.

Při posouzení, o jaký způsob rozvržení služby se v případě žalobce jedná, soud zvažoval poměr doby služby, kterou žalobce vykonává ve své běžné pracovní době, tedy v době od 7:00 hod do 15:00 hod, a doby služby vykonané mimo ni. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce se podílí na výkonu služby ve výjezdové skupině mimo svou běžnou pracovní dobu přibližně 15 hodinami měsíčně. Ostatní službu v rámci svého běžného zařazení vykonává žalobce ve zbývajících pracovní době, tj. přibližně 150 hodinách měsíčně. Doba,

kteřou žalobce stráví při zajišťování služby výjezdové skupiny mimo svou běžnou pracovní dobu, činí tedy přibližně 10 % celkového fondu jeho pracovní doby.

Dalším možným aspektem jsou skutečnosti vyplývající z ust. § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru, tedy že za dvousměnný nebo třisměnný režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve dvou nebo ve třech směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích.

Za nepřetržitý režim služby se považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadující výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu, nebo v takovém režimu vykonávají službu ve 24 hodinových směnách a režim služby podle odst. 5.

Za této situace dospěl soud k závěru, že pokud se žalobce účastní na zajištění nepřetržitého výkonu služby ve výjezdové skupině přibližně dvěma, popř. třemi směnami měsíčně, aniž by pro nižší počet služeb byly relevantní důvody (kromě spravedlivého podílu všech příslušníků daného oddělení na zajištění služby výjezdové skupiny), tedy nemůže být požadavek na vzájemné střídání se příslušníků ve směnách naplněn, nemluvě o požadavku, aby se tak dělo v rámci 24 hodin po sobě jdoucích.

Ve vztahu k ust. § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru, podle kterého se základní tarif příslušníka, který vykonává službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby, zvyšuje o 10 %, lze dospět ke stejnému závěru. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí „zvýhodnění příslušníků, kteří vykonávají službu v různých úsecích dne, případně také v sobotu a v neděli, je odůvodněno tím, že u nich dochází k narušení biorytmu a společenského a rodinného života“. Předmětné desetiprocentní zvýšení základního tarifu má tedy za cíl kompenzovat mimo jiné odpovědnost a namáhavost vykonávané služby. Citované ustanovení míří především na případy, kdy příslušník úskalím spojeným se směnným režimem služby čelí pravidelně, tedy se v rámci svého zařazení podílí pouze či převážně na zajišťování nepřetržitého režimu služby a z tohoto titulu je jeho služba obdobně zatěžující jako například třisměnný provoz.

V daném případě služba žalobce není takového charakteru, aby dlouhodobě působila na biorytmus a rodinný a sociální život a není tedy službou konanou ve směnách.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. dubna 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová